

CATULLI CARMEN LXXXV

ODI

—

ET

—

AMO

Poēta intellēxit Lesbiam īnfīdam et amōre suō indignam esse, neque tamen dēsiit eam amāre. Ecce duo versūs quī mentem poētae dolentem ac dubiam inter amōrem et odium dēmōnstrant :

Ōdī et amō ! Quārē id faciam, fortasse requīris?

Nescio; sed fierī sentiō et excrucior !

1 **ōdī** [ego] ↔ **amō**

quārē = cūr : Cūr id faciō? Cūr id agō?

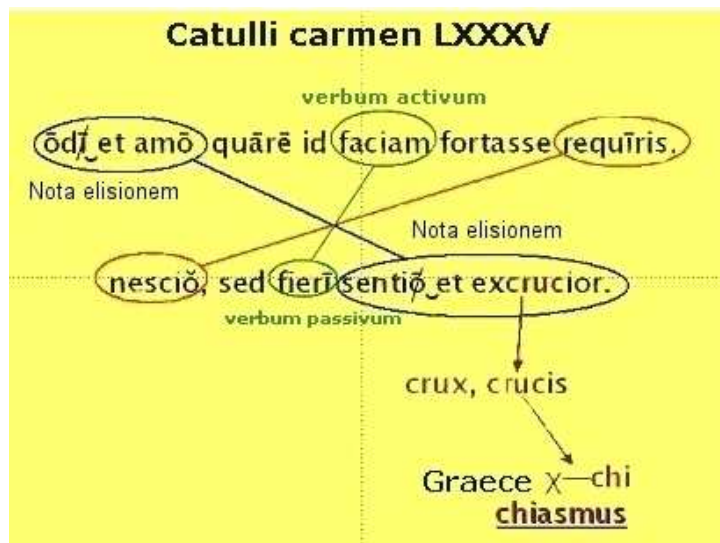
fortasse = fortassis, forsitan, forsan, forte, casū, fortuitō

requīris [tū] < **requīrere** = interrogāre, quaerere

2 **nescio** [*vocalis -o correpta est*] = nōn sciō [quid respondeam]

fieri sentiō : ita esse sentiō, id est, eōdem tempore amōrem et odium sentiō¹

excrucior [< ex-cruciāre=valdē cruciāre=magnīs dolōribus afficere] = magnīs dolōribus affectus sum
 crux, crucis = instrumentum cruciātus et supplicii

¹ Vidē Familiae Rōmānae cap. XI 89-90: “Puer digitum medicī in pede suō **sentiō**”.